

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε τῆς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΘΟΥΡΙΟΝ

Παραίτα, βασιλειά μου,
Τὸν ὕπνο τὸν πολὺ,
Τὰ τόσα σου τσουμποῦσα,
Τοὺς μπάλους σου, τὰ λουῖσα,
Καὶ ἔλη τὴν Αὐλή.

Εἰς τὰ ἕψηλά ἄς τρέχη
Τὸ νέο σου μυαλό,
Καὶ μ' ὄνειρα μεγάλα
Εἰς τ' ἄλογο καββάλα,
Καὶ σύρε 'στὸ καλό.

Χαιρέτα, βασιλειά μου,
Τὰ ὠμορφα παλάτια,
Σπαθὶ στή μέση δέσε,
Καὶ 'στὸ Σουλτάνο πέσε,
Καὶ κάμε τον κομμάτια.

Τὰ δυνατά σου βάλλε,
Καὶ μιὰ κλωτσιά σου μόνο
'Ἄς ρίξη τὸ Σουλτάνο,
Κι' ἀνέβα σὺ ἀπάνω
Εἰς τὸν ἕψηλό του θρόνο.

'Ἄλλοιῶς, ἂ σὺ δὲν κάμης
Αὐτὰ ὀποῦ ζῆτῶ,
Οὔτε στιγμὴδὲν χάνω,
Καὶ 'στὸν Χαμίτ Σουλτάνο
Μονάχος μαι τετῶ.

Κι' ἂν εἶ, τι πᾶ δὲν γίνη
'Ἀπ' τὸν Χαμίτ δεκτὸ,
'Ὡσὰν σκυλὶ ὄν σέρνω,
Τὸν κόβω καὶ τὸν γδέρνω,
'Αμέσως σὰν φακτό.

'Στὸ θρόνο του πετειμέμαι,
Καὶ πέρνω γιὰ 'δικά μου
Σεράγι καὶ Χαφέμι,
Καὶ κάθε τούριος τρέμει
Καὶ σκύβει ἐμπροστά μου.

Κι' ἔτσι δυὸ Πιῶργους θάχουν
Οἱ Ἑλληνες μιὰ ἡμέρα,
Γιὰ νὰ ζηλεύσαν ὅλοι
Τὸν δεῦτερο 'στὴν Πόλι,
Τὸν πρῶτο ἐδαῖ πέρα.

Souris